

Ondernemingsbelasting

No.309/1951

De Raad van beroep voor de directe belastingen te Amsterdam;

Gezien een beroepschrift, ingediend door X te Z, als gemachtigde van W te Z, tegen de uitspraak van de inspecteur der belastingen te Y op belanghebbendes bezwaarschrift tegen de hem opgelegde aanslag in de Ondernemingsbelasting over het belastingjaar 1944;

Gezien de stukken;

Overwegende dat bovengenoemde aanslag, berekend naar een bedrijfsopbrengst van f.250000 en een bedrijfskapitaal van f.50000 en bij de bestreden beschikking gehandhaafd, bij 's Raads uitspraak onder no. 309 van het jaar 1951 werd verminderd tot een, berekend naar een bedrijfsopbrengst van f.181826 en een bedrijfskapitaal van f.50000; dat deze uitspraak door de Hoge Raad der Nederlanden bij arrest no. 10973 d.d. 1 October 1952 werd vernietigd onder verwijzing van het geding naar de Raad ter verdere behandeling en beslissing der zaak in voltallige vergadering met inachtneming van het arrest;

Overwegende dat bovenbedoeld arrest en 's Raads voormelde uitspraak in afschrift onder de stukken zijn opgenomen en als hier ingevoegd moeten worden beschouwd;

Overwegende dat de Raad opnieuw een zitting aan deze zaak heeft gewijd, waarbij gehoord zijn de inspecteur, bijgestaan door de inspecteur der belastingen A, zijnde, belanghebbende, hoewel van plaats, dag en uur van de mondelinge behandeling zijner zaak door 's Raads secretaris in kennis gesteld, ter vergadering van de Raad niet verschenen;

Overwegende dat de inspecteur op deze zitting heeft gesteld, dat, indien zou moeten worden aangenomen, dat belanghebbende bedrijfsverlies heeft geleden door het verloren gaan van tot zijn bedrijfskas behorende bankbiljetten, het bedrag van dit verlies niet geheel ten laste van het inkomen over het jaar 1943 kan worden gebracht,

doch, nu dit inkomen door vergelijking van de onderscheidenlijk op 1 Januari 1941 en in Maart 1944 aanwezige vermogens werd vastgesteld, over de jaren 1941 t.e.m. 1944 behoort te worden verdeeld;

Overwegende dat de Raad, blijkens hetgeen in voormeld arrest met betrekking tot het zevende cassatiemiddel wordt overwogen, allereerst heeft te onderzoeken, of door het verloren gaan der bankbiljetten belanghebbende in 1943 een bedrijfsverlies ten bedrage van f.16000 heeft geleden, dat voor aftrek van de winst van dat jaar in aanmerking komt;

Overwegende dat de Raad geen reden heeft te twifelen aan de juistheid van hetgeen door belanghebbende in 1947 aan D werd verklaard, voorzover die verklaring inhoudt, dat hij in 1943 ongeveer f.72000 bankbiljetten van f.500 en f.1000 heeft gegeven aan H, die ze weer ter hand stelde aan I, die in het bezit van de bankbiljetten door de Duitsers werd gearresteerd en dat voor de biljetten nooit iets is vergoed;

Overwegende dat dit - door de inspecteur nimmer bestreden - gedeelte dier verklaring niets bevat, dat onaannemelijk zou zijn;

Overwegende dat in het milieu dergenen, die zich met dergelijke transacties bezighielden schades als hierboven bedoeld niet plachten te worden vergoed, terwijl op vergoeding van de tegenwaarde der biljetten door de overheid uiteraard niet behoefde te worden gerekend;

Overwegende dat, nu de Raad in zijn voormelde uitspraak heeft aangenomen, dat zich onder de door belanghebbende aan H afgegeven bankbiljetten f.16000 bevonden, die aan belanghebbende toebehoorden, moet worden aangenomen, dat dit bezit voor belanghebbende in 1943 verloren ging;

Overwegende dat blijkens voormelde uitspraak deze f.16000 tot belanghebbendes bedrijfskas behoorden, zodat het verlies als bedrijfsverlies moet worden beschouwd, immers de afgifte aan H niet anders kan worden gezien dan als een bedrijfshandeling, strekkende tot voorkoming van verlies tengevolge van de Duitse verordening op de inlevering van bankbiljetten van f.500 en f.1000;

Overwegende dat, nu vaststaat, dat het onderhavige verlies in feite in 1943 werd geleden, het bedrag daarvan op de bedrijfsopbrengst over 1943, volgens voormeld arrest zonder aftrek van verlies en van ondernemingsbelasting 1943 f.147153 bedragende, in mindering dient te worden gebracht;

Overwegende dat hieraan niet kan afdoen, dat voormeld bedrag der bedrijfsopbrengst werd berekend door middel van een vermogensvergelijking waarin het bedrag der bankbiljetten ook met betrekking tot 1944 werd betrokken; dat toch laatst bedoeld bedrag met de privé-uitgaven in een post in de vermogensvergelijking werd opgenomen, zodat niet kan worden gezegd dat de verwerving der bankbiljetten geacht werd mede in 1944 te hebben plaats gevonden;

Overwegende dat voorts in mindering dient te worden gebracht de ondernemingsbelasting over het belastingjaar 1943, welke blijkens arrest d.d. 1 October 1952 no. 10971 - welk arrest in afschrift onder de stukken is opgenomen en als hier ingevoegd moet worden beschouwd - dient te worden berekend naar een bedrijfsopbrengst van f.59320 en een bedrijfskapitaal van f.50000, derhalve op f.6756 + f.240 dat is f.6996 te verhogen met 10% tot f. 7695,60;

Overwegende dat het bedrag der verhoging bij het einde van het jaar 1943 nog niet verschuldigd was, zodat op belanghebbendes bedrijfsopbrengst over dat jaar terzake ondernemingsbelasting slechts f.6996 in mindering kan worden gebracht;

Overwegende dat belanghebbendes bedrijfsopbrengst over het jaar 1943 derhalve dient te worden berekend op f.147153, verminderd met f.16000 + f.6996, mitsdien met f.22996 tot f.124157;

Vernietigt de uitspraak, waarvan beroep;

Vermindert de aanslag tot een berekend naar een bedrijfsopbrengst van f. 124517 en een bedrijfskapitaal van f.50000;

Aldus gewezen door Dr. B. de Gaay Fortman, voorzitter, Dr. A.C.N.P. Ruys en Mr .H. Bruyn, leden, in tegenwoordigheid van Mr. L.L. Neppérus, secretaris.

Amsterdam, 13 Juli 1953

De Gaay Fortman
voorzitter.

Neppérus
secretaris.